

Поляков М.В.,

к.е.н.,

*доцент кафедри міжнародної економіки,
Національний університет водного господарства
і природокористування*

ОСНОВИ КОНЦЕПЦІЇ ТА СКЛАДНИКИ ГЛОБАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ

Анотація. У статті розглянуто передумови виникнення і охарактеризовано сутність глобальної економіки знань, а також визначено її складники. Акцентовано увагу на визначальній ролі мережі Інтернет та нових напрямках його розвитку. Визначено наслідки глобальної економіки знань на макро- і мікрорівні.

Ключові слова: глобалізація, економіка знань, Інтернет.

Постановка проблеми. В останні десятиліття глобалізація визнається однією з найважливіших закономірностей і одночасно – рушійною силою розвитку світового господарства. Об'єктивність і незворотність глобалізації змушує враховувати її всеохоплюючий вплив на міжнародні процеси, національні господарства і бізнес, а також наслідки, які сприяють або перешкоджають зміні панівних господарських парадигм.

Низка прогресивних парадигмальних змін, які спостерігалися в останні десятиліття, описується концепцією економіки знань. Особливістю сучасного етапу глобалізації світового господарства стають: активізація міжнародного науково-технічного співробітництва та обміну, підвищення рівня інтернаціоналізації високотехнологічного виробництва, науки, освіти й інноваційної діяльності, активізація торгівлі знаннями у різних формах. Усе це розвивається в глобальному контексті, який багато в чому впливає на зміст і характер розвитку цих процесів. У зв'язку із цим у науковому дискурсі з'явилася дефініція «глобальна економіка знань», що має свої підстави. Дефініція починає широко використовуватися, однак чіткого її визначення і розуміння самого явища досі немає. Отже, необхідно поглибити уявлення про перехід економіки знань на глобальний рівень, сформулювати концепцію ГЕЗ.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Поняття «глобальна економіка знань» застосовується в теоретичних і практичних дослідженнях, створюючи уявну форму цілого спектру явищ, процесів, тенденцій, відносин та структур. Наприклад, у роботі [1] автори розглядають ГЕЗ як контекст для ринку патентів. Застосування терміну вважається правомірним виходячи з глобальності розподілу інвестицій у знання, використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), поширення міжнародних угод у сфері наукомістких послуг, роялті та ліцензійних зборів, розвитку людської мобільності й освіти. На думку авторів, ГЕЗ формує нові умови циркуляції знань і розподілу технологій на глобальному рівні, створює глобальне бізнес-середовище, однак зміст самого терміну залишається досить розмитим [1]. Дж. Джессон констатує настання ГЕЗ, однак приміряє це тільки до ринку праці викладачів університетів, що не дає достатніх уявлень про його зміст [2].

Д. Ернст і Д. Харт відзначають становлення ГЕЗ, виокремлюючи як її прояви утворення глобальних інноваційних мереж. Автори подають глобалізацію як рушійну силу інновацій (поряд із дигіталізацією та лібералізацією), відзначають зміну корпоративних стратегій, посилення міграції висококваліфікованого персоналу та ін. [3]. Такий підхід потрібно підтримати, проте в ньому відсутня системність. Те ж саме можна зазначити і щодо роботи П. Шихана, яка обмежується впливом ІКТ і глобальністю тенденцій дерегулювання потоків товарів, капіталу, технологій і послуг, процесів виробництва і розподілу [4]. Автори роботи [5] досліджують нерівність у розвитку науки й освіти і торкаються питань розвитку міжнародних інститутів, зокрема угод про захист інтелектуальної власності, у сфері науки і технологій [5].

Дж. Джохансен і Б. Олсен, фокусуючи увагу на питаннях створення вартості та інновацій у сучасній економіці (економіці знань), використовують дефініцію «глобальна економіка знань», щоб підкреслити низку особливостей (глобальність дерегуляції, лібералізації, конкуренції; нову інформаційну і комунікаційну структуру; глобальний характер виробництва і використання знань, їх мобільність тощо) [6]. Однак окрім загальноновизнаних характеристик економіки знань із додатковим урахуванням наслідків глобалізації сутність ГЕЗ авторами не визначена.

Найбільш фундаментальною здається робота Дж. Робертс, в якій автор піднімає декілька важливих сутнісних питань. Узагальнюючи характеристики економіки знань, вона підкреслює їх зв'язок із глобалізацією та її вплив на зміни економічної парадигми. Водночас Дж. Робертс задається питанням про коректність використання дефініції «економіка знань» (яка більше відноситься до національної економіки) до процесів світового рівня, тобто на ГЕЗ. Намагаючись визначити сутнісні характеристики цього явища, Дж. Робертс звертає увагу на необхідність наукової дискусії [7].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Проведений аналіз показав відсутність достатніх обґрунтувань необхідності використання дефініції «глобальна економіка знань», чіткого її визначення та теоретико-методологічних засад дослідження. Водночас із дедалі ширшими міжнародними аспектами побудови економіки знань на рівні національних господарств і компаній, зі збільшенням глобальності різних процесів, пов'язаних зі знаннями, постає потреба в новій концепції, яка пояснює ГЕЗ.

Мета статті полягає у розгляді передумов виникнення і характеристики сутності глобальної економіки знань, визначенні її складників.

Виклад основного матеріалу дослідження. Починаючи з виходу в 1960-х роках робіт Ф. Махлупа та П. Друкера еко-

номії знань приділяється все більше уваги. Новий виток інтересу був пов'язаний з «інформаційною революцією» 1980–1990-х років і бурхливим розвитком Інтернету, що триває донині. У сучасній концепції економіки знань акцент робиться, головним чином, на зростаючому значенні науки, освіти, ІКТ, людського капіталу, а також структурних та інституційних змінах [8]. В останні роки більше уваги приділяється практичним аспектам впливу та комерціалізації знань, захисту інтелектуальної власності, конвергенції технологій (наприклад, NBICS-технології), зміні навичок та ринку праці, методам управління знаннями та відповідним компетенціям.

1. *Передумови виникнення глобальної економіки знань та засади її розгляду.* Концепція економіки знань постійно доповнюється і розвивається у декількох напрямках. Одним із найбільш популярних є пояснення ролі і тенденцій розвитку ІКТ. У контексті даної теми необхідно зазначити, що ІКТ починають виходити за межі інфраструктурних функцій та в єдності з іншими технологіями (наприклад, різноманітними датчиками і дистанційним зондуванням Землі) стають самостійним джерелом в отриманні знань за рахунок збору й обробки даних (охоплюючи накопичену історичну інформацію). У тому числі це стосується аналітичних знань, які стосуються соціальних систем та процесів.

ІКТ, а саме розвиток Інтернету, тісно пов'язані з процесом глобалізації, перетворилися на символ свободи комунікацій та інформаційного обміну, особливо на міжнародному рівні, і запустили механізм багатьох структурних перетворень економіки і соціальної організації. Сьогодні увага до глобалізації дещо ослабла через множинні політичні конфлікти у світі, боротьбу за ринки, прояви протекціонізму та ізоляціонізму, певні дезінтеграційні тенденції. Однак глобалізація як історичний процес не припинилася і, судячи з усього, не припиниться. Глобалізація – це не явище останніх десятиліть. Вона почалася паралельно з виникненням держав і розвитком міжнародних відносин, а в XIX–XX ст. значно прискорилося і набула нових вимірів. Особливим імпульсом глобалізаційних процесів стала поява Інтернету.

Необхідно чітко розділяти «глобальне» та «інтернаціональне» по їх суті. Інтернаціоналізація – це розвиток зв'язків між країнами, інтенсифікація потоків, розвиток співробітництва зі збереженням національних особливостей. Глобалізація ж заснована на інтеграції та зникненні особливостей, тобто конвергенції. Це охоплює широкий спектр функціональних, інституціональних, культурних, інформаційних та інших аспектів, які несуть у собі однорідність.

Гомогенізація світового простору пов'язана зі: зміцненням соціальних (духовних, культурних) і матеріальних підстав єдиного світу як вектору розвитку людської цивілізації; збільшенням кількості багатосторонніх структур, які об'єднують переважну більшість країн та набувають дієздатності в усьому світі; вдосконаленням інституційно-правового й організаційного забезпечення цілісності світового співтовариства, що сприяє розширенню і поглибленню співробітництва; прийняттям більшістю країн багатосторонніх структур сформованого порядку, врахуванням його у разі досягнення своїх цілей; поступовим виникненням стійкості глобалізованого світоустрою замість колишньої стихійності та хаотичності. Країни все більше вибудовують свій розвиток у руслі та з урахуванням глобалізаційних процесів [9].

Зміни у міжнародних відносинах, що відбулися у другій половині XX ст., безпосередньо торкнулися сфери знань, у тому числі пов'язаних із: міжнародною торгівлею наукомісткими товарами і послугами, інтелектуальною власністю; рухом капіталу, призначеного для сфери знань; міграцією висококваліфікованого персоналу; науково-технічним співробітництвом та обміном; створенням міжнародних науково-дослідних організацій; трансфером технологій; розвитком міжнародно-правових інститутів тощо. Однак усе це більшою мірою відповідає сутності інтернаціоналізації і навіть за умови значного впливу глобалізації не може розумітися як ГЕЗ. Водночас за всієї нерівномірності розподілу знань і асиметричності розвитку країн глобалізація у цій сфері відбувається та набирає обертів. Отже, видається необхідним розкрити бачення ГЕЗ з урахуванням впливу глобалізації на генерування і використання знань, а також припускаючи існування по-справжньому глобальних явищ і процесів.

Підставами для запровадження концепції ГЕЗ є: 1) становлення глобального капіталізму з усіма його особливостями; 2) обмеженість сучасної концепції економіки знань у поясненні міжнародних процесів та теорій міжнародних економічних відносин щодо сфери знань; 3) поява нових трендів у розвитку та інтернаціоналізації національних систем науки, освіти та інновацій.

Глобалізація не передбачає рівномірності у розподілі знань і розвитку країн. Світове господарство багато в чому стає ще більш асиметричним. Це визначається швидким технологічним прогресом низки країн, притому що багато інших не тільки залишаються на нинішніх технологічних укладах, а і «скочуються» до попередніх. Однак економіка знань, важко накладаючись на реалії цих країн, все одно є для них прогресивним орієнтиром.

Сучасний НТП та інноваційний розвиток визначаються переважно глобальною динамікою і трендами. Вчені та підприємці діють у світовому вимірі й орієнтуються на світові досягнення, смисли, образи, тому можна припустити, що глобалізація сфери знань у цілому є доцільною виходячи з того, що доступ до знань буде ставати більш вільним і рівним. Це насамперед стосується фундаментальних наукових знань. Вони, принаймні в якійсь частині, поширюються через наукові публікації та конференції. Прикладні ж несуть у собі практичні переваги і представляють комерційний інтерес, тому піддаються максимально можливому захисту. Водночас глобалізація все одно стимулює поширення таких знань, зокрема внаслідок зростання схильності до імітації.

Видається не зовсім вірним пов'язувати ГЕЗ із розвитком глобальних виробничих ланцюгів, адже вони тільки умовно вважаються глобальними. Інша справа – глобальні ланцюжки створення вартості, які охоплюють усі стадії – від пошуку ідеї та генерування знань, включаючи розробку інновацій та виробництво. Такі ланцюжки здійснюються в рамках «глобального мислення» і потрапляють під вплив глобально-ринкового регулювання. Звісно, більшою мірою це стосується глобальних галузей та інновацій.

Глобальним у сучасному світі можна вважати те, що реалізується через мережу Інтернет. Ця мережа охоплює не весь світ, а його більшу частину, у рамках якої забезпечується загальний і рівний (принаймні прагнення до таких) доступ до інформації та взаємодій. Відповідно, межі глобальності – це межі поширення Інтернету (наприклад, глобальні ринки

товарів та послуг). Це безпосередньо стосується комерціалізації знань, яка все більше здійснюється через інформаційне середовище Інтернету.

2. *Складники ГЕЗ.* Основою ГЕЗ є формування єдиного інформаційно-комунікаційного середовища у мережі Інтернет, в якому проводяться пошук і обмін знань. Таке середовище утворюється сукупністю різних інформаційних систем, мереж, веб-сервісів у таких сферах, як: 1) наукова журналістика; 2) поширення науково-технічної інформації (патентів, видань, дисертацій, каталогів, стандартів тощо); 3) пошук та взаємодія з фахівцями (носіями знань); 4) колективні дослідження і розробки; 5) просування інновацій, включаючи збір капіталу; 6) обмін знаннями на індивідуальному рівні; 7) отримання освіти; 8) взаємодія (клубна, мережева) вчених однієї галузі знань (галузеві портали і соціальні мережі) чи фахівців певної галузі економіки, професійні соціальні мережі; 9) пошук спеціальних даних у певних сферах наукових досліджень, технологій щодо окремих галузей економіки; 10) інформування про національні та міжнародні програми (проекти, конкурси, гранти) у сфері науки, інновацій та освіти, організація міжнародного співробітництва. У даний час виникають усе нові і нові інформаційні системи, які так чи інакше стосуються сфери науково-технічних знань та інновацій, що ускладнює структурування інформаційних і комунікаційних складників ГЕЗ. Усе частіше в Інтернеті створюються майданчики для продажу інтелектуальної власності, демонстрації розробок, рекламування послуг, пошуку носіїв ноу-хау або виконавців науково-технічних робіт. Тобто виникає комерційний складник ГЕЗ.

Характерною особливістю інформаційно-комунікаційного середовища у сфері знань є забезпечення вільної взаємодії. Домінування імперативів свободи призводить до того, що взаємодії стають усе більше відкритими, багатосторонніми, ненормованими, неформальними, незапланованими. Це неможливо без виникнення певної нової культури кооперації.

До сфери ГЕЗ справедливо можуть бути віднесені такі міжнародні інститути і структури, які, об'єднуючи більшість країн, набувають домінуючого світового значення, а саме: 1) міжнародні стандарти у сфері науково-технічної інформації, технологій, якості та ін.; 2) міжнародно-правова база захисту інтелектуальної власності, науково-технічного співробітництва, трансферу (експорту) технологій, надання послуг, забезпечення безпеки тощо; 3) міжнародний консалтинг та експертиза, що належать до сфери знань. Окрім того, у формування ГЕЗ усе більше включаються міжнародні організації, які діють у сфері науки і техніки. Такі організації є основою співробітництва і виступають окремим суб'єктом, який об'єднує наукові ресурси і дослідження. В останні роки великого масштабу і значущості набуває індустрія наукових конференцій, яка також сприяє обігу знань.

Таким чином, ГЕЗ відтворюється як система отримання науково-технічної інформації, сприяння комунікаціям, обміну та співробітництву. На основі Інтернету, доповненого традиційними елементами, на які також вплинула глобалізація, формується «надбудова», яка полегшує пошук і обмін знаннями. Поступово йде перетворення цієї «надбудови» у цілісну інфраструктуру інформаційного забезпечення сфери знань, що характеризується більш високим рівнем інтенсивності обміну і взаємодій. Нові механізми обігу знань, що виникають у рамках ГЕЗ, стосуються не тільки формалізова-

них, але й неформалізованих знань, а також охоплюють усі сегменти світового ринку знань.

3. *Індустрія роботи за даними як частина ГЕЗ.* В останні роки важливим складником ГЕЗ стає індустрія роботи за даними, яка через їх великі обсяги отримала назву Big Data [10–12]. Big Data – це сукупність методів, підходів, інструментів і технологій роботи з великими обсягами даних, що включає їх отримання, збір, зберігання й обробку для отримання внутрішніх закономірностей, знань та пошуку рішень. Основним джерелом даних стає мережа Інтернет, в яку все більше «мігрують» різні види економічної діяльності, бізнесу, соціальна активність. Інша частина даних утворюється за рахунок відцифрування історично накопичених даних, зображень тощо, а також даних, отриманих від різноманітних датчиків (які також акумулюються за рахунок ІКТ).

У межах цієї статті індустрія Big Data розглядається стосовно забезпечення процесів накопичення й обробки даних на макrorівні, включаючи рівень національних господарств і міжнародної економіки. Складниками індустрії Big Data є: безпосередньо мережа Інтернет (її комунікаційна, комп'ютерна та інформаційна інфраструктури), дата-центри, спеціалізовані компанії, технологічні засоби, програмне забезпечення тощо [10–12].

Така індустрія стрімко розвивається і розширюється, набуває глобальних масштабів, дає змогу отримувати аналітичні знання відповідного рівня, що робить її складовою частиною економіки знань. Вона тісно пов'язана з обговорюваною сьогодні четвертою індустріальною революцією, розвитком Інтернету речей, а також «переміщенням» у мережу державного управління і громадських комунікацій. У всіх цих сферах Інтернет формує новий устрій, який передбачає постійну обробку даних соціального спрямування.

Одним із найважливіших питань стає проектування структур даних, які закладаються в основу інформаційних платформ. Такі структури повинні бути гнучкими, із можливістю інтегрування, та пристосованими до завдань аналізу.

Глобалізація сфери даних поки сильно обмежується технічними, інфраструктурними і правовими факторами. Проте сама суть Інтернету стимулює перехід до глобально-інформаційного способу виробництва, характеристиками якого стають: глобальне мислення, глобально-орієнтоване управління, інтенсивний пошук, обробка й аналіз даних, складні масиви знань (наукового, технологічного, аналітичного і соціального характеру).

4. *Галузевий аспект ГЕЗ.* Як відомо, галузі економіки поділяються на глобальні та мультинаціональні [9]. У глобальних галузях глобальними стають не тільки конкуренція та маркетинг, а й простір знань, який охоплює: виробничі технології, джерела отримання аналітичних і соціальних знань, пошук ідей та розробку інновацій, підготовку людського капіталу, управлінські знання. У мультинаціональних галузях, звичайно, зберігаються відмінності, проте вони слабо стосуються фундаментальних наукових і технологічних знань, які становлять загальний інтерес. У таких галузях також усе більше поширюються глобальні ідеї, образи, смисли, що робить однорідною і сферу знань. Зміни подібної спрямованості можуть бути виділені щодо видів інновацій: глобальних, національних, регіональних і локальних. Навіть не беручи до уваги специфіку глобальних нововведень, сфера знань, що лежить в їх основі, стає все більш «інтегрованою». Глобалізація створює значущий контекст, рушійні

сили, визначає тенденції розвитку всіх галузей та видів інновацій. Усі вони стають наукомісткими і творчими, тому прагнуть до розширення і географії джерел знань.

5. *ГЕЗ як новий вимір економіки знань*. ГЕЗ так чи інакше зачіпає всі стовпи економіки знань на більш низьких рівнях. На макрорівні пропонується розглядати її вплив і наслідки за такими основними напрямками: 1) перетворення національних систем науково-технічної інформації, прискорення їх інтеграції; 2) зміна структури каналів дифузії знань, особливо у сфері безкоштовного, відкритого інформаційного обміну; 3) інтенсифікація і прискорення руху знань; 4) інтеграція наукових ресурсів (комплексів) різних країн, активізація міжнародного співробітництва; 5) перетворення системи державного регулювання, яке набуває нових зовнішніх функцій і орієнтується на міжнародні процеси; 6) перетворення механізмів міжнародної економічної діяльності в усіх формах і механізмів дії світових ринків.

ГЕЗ формується під впливом імперативів свободи мислення, творчості і взаємодії. Тому її елементи, зокрема Інтернет, безпосередньо стосуються діяльності кожного індивіда. На мікрорівні основними наслідками становлення ГЕЗ є: 1) абсорбція знань; 2) зміна умов інтелектуальної діяльності через розширення вільного доступу до науково-технічної та суміжної інформації; 3) розвиток особистого віддаленого партнерства; 4) зміна структури та динаміки міжнародної мобільності людей (з одного боку, інтенсифікація, з іншого – уповільнення внаслідок можливостей віддаленої комунікації); 5) зміна моделей організації наукової та освітньої діяльності. У цілому ГЕЗ посилює абсорбційні здатності індивіда та дає можливості моніторингу світових досягнень. Ще одним аспектом є те, що сучасна наука розвивається на основі домінант «популяризації», максимального представлення власних робіт і компетенцій у науковому середовищі. Це також робить елементи ГЕЗ затребуваними для максимізації результативних показників (наприклад, цитування).

Особливістю ГЕЗ у сучасних її уявленнях є тісний зв'язок з ринком і комерціалізацією. Тому важливо враховувати, що ГЕЗ змінює парадигму оцінки вартості знань, робить її глобально-орієнтованою з урахуванням масштабу комерціалізації. Це стосується і дохідного, і витратного і порівняльного підходів. Під вплив низки об'єктивних процесів у ГЕЗ домінує орієнтація на вирішення гуманітарних проблем. І максимізація вартості знань убачається в тому, що їх використання має набувати загального масштабу, стосуватися всього людства чи принаймні суспільства певної країни чи місцевих спільнот.

Зниження значущості фактору географічної близькості на всіх рівнях викликає перехід до нових принципів діяльності у сфері знань, а саме: максимально можливого рівня відкритості; диверсифікованого підходу до джерел знань і каналів комерціалізації; широкого співробітництва; інтеграції ресурсів. У зв'язку із цим в умовах ГЕЗ виникають нові функції і цикли виробництва знань, постійним компонентом яких стає взаємодія з глобальним інформаційним середовищем. За цим іде й абсорбція знань, і співпраця, і придбання розробок та послуг. ГЕЗ уже на сучасному етапі дає певні можливості і переваги у збільшенні наукової продуктивності, зниженні вартості знань, полегшує їх комерціаліза-

цію. Звичайно, окремим питанням вивчення є породжувані ГЕЗ суперечності і загрози для різних суб'єктів (наприклад, залежність і «вихолощення» потенціалу).

Висновки. У сучасній світовій економіці з'являються підстави для розгляду нового явища, як ГЕЗ, під яким потрібно розуміти інформаційно-комунікаційне середовище, яке створюється в мережі Інтернет і включає різні інформаційні системи, мережі, веб-сервіси, що забезпечують пошук, отримання і комерціалізацію знань, сприяють обміну та різним взаємодіям. Ця сукупність доповнюється міжнародними інститутами і структурами, які набувають глобального значення, а також індустрією даних, яка стрімко розвивається в контексті переходу до глобально-інформаційного способу виробництва. У зв'язку із цим ГЕЗ охоплює всі стовпи економіки знань і тому буде породжувати нові моделі на більш низьких рівнях. Ураховуючи наслідки ГЕЗ, її розгляд є необхідним і державам, і компаніям для підвищення ефективності й оптимального включення у світове господарство. Предметом подальших досліджень стане можливість виникнення глобальної системи знань.

Література:

1. Patent Markets in the Global Knowledge Economy. Theory, Empirics and Public Policy Implications / D. Guelllec, T. Madies, J.-C. Prager et al. – 2014. – 259 p.
2. Jesson J. The Unacceptable Face of the Global Knowledge Economy? / J. Jesson // New Zealand Journal of Teachers' Work. – 2010. – Vol. 7, Is. 1. – P. 74–82.
3. Ernst D. Governing the Global Knowledge Economy: Mind the Gap! / D. Ernst, D. Hart [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://davidhart.gmu.edu/pdfs/publications/working_papers_and_work_in_progress/GGKE.pdf.
4. Sheehan P. The Global Knowledge Economy: Challenges for China's Development / P. Sheehan [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.485.2555&rep=rep1&type=pdf>.
5. Science, Technology and Inequalities in the Global Knowledge Economy: Policy Dimensions. Preliminary Position Paper / S. Cozzens, E. Kallerud, L. Ackers, B. Gill, T. Santos Pereira [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ces.uc.pt/myces/UserFiles/livros/127_WP1-Preliminary_position_paper_Del%231_Final.pdf.
6. Johannssen J. The future of value creation and innovations: aspects of theory of value creation and innovation a global knowledge economy / J. Johannssen, B. Olsen [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://isiarticles.com/bundles/Article/pre/pdf/49221.pdf>.
7. Roberts J. The global knowledge economy in questions / J. Roberts // Critical perspectives on international business. – 2009. – Vol. 5. – № 4. – P. 285–303.
8. The knowledge-based economy / OECD [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.oecd.org/sti/sci-tech/1913021.pdf>.
9. Білозубенко В.С. Інноваційна система Європейського Союзу: особливості формування та розвитку / В.С. Білозубенко. – Донецьк : ДонНУЕТ, 2012. – 456 с.
10. Einav L. The data revolution and economic analysis / L. Einav, J. Levin // Innovation Policy and the Economy. – 2014. – Vol. 14 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://papers.nber.org/books/learn13-1>.
11. Einav L. Economics in the age of big data / L. Einav, J. Levin // Science. – 2014. – Vol. 346. – Iss. 6210 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://science.sciencemag.org/content/346/6210/1243089>.
12. Big Data & The Intelligence economy / Information and Communications Technology Council [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ictc-ctic.ca/wp-content/uploads/2015/12/BIG-DATA-2015.pdf>.

Поляков М.В. Основы концепции и составляющие глобальной экономики знаний

Аннотация. В статье рассмотрены предпосылки возникновения и охарактеризована сущность глобальной экономики знаний, а также определены ее составляющие. Акцентировано внимание на определяющей роли сети Интернет и новых направлениях его развития. Определены последствия глобальной экономики знаний на макро- и микроуровне.

Ключевые слова: глобализация, экономика знаний, Интернет.

Poliakov M.V. Conceptual framework and constituent elements of global knowledge economy

Summary. The paper reviews prerequisites for the emergence of global knowledge economy, describes the nature of such economy and defines its constituent elements. Special emphasis is laid on the decisive role of the Internet and recent trends of its advancement. The paper also determines the implications of the global knowledge economy at the macro and micro level.

Keywords: globalization, knowledge economy, Internet.